

دوستی‌های مجازی

گرایش به حضور در فضاهای مجازی و ایجاد ارتباطات متعدد در این فضا روبه افزایش است. در سال‌های اخیر، فناوری تعریف قدیمی از دوستی را تغییر داده است. با زدن یک کلید می‌توانیم یک دوست به دوستان خود بیفزاییم یا یک رابطه جدید برقرار کنیم، دوستان قدیمی خود را پیدا کنیم، از احوالشان باخبر شویم، ارتباطات خود را با آنها بی‌آی‌تی که هزاران کیلومتر با ما فاصله دارند حفظ کنیم، با افراد جدید در سراسر دنیا ارتباط برقرار کنیم و با تشکیل گروه‌های تخصصی افکار و عقاید خود را با دیگران درمیان بگذاریم، شاید دنیای امروز به چنین ارتباطاتی نیاز داشته باشد، اما بر سر دوستی‌های واقعی چه آمده است؟ خاطره‌سازی‌ها، گپ و گفتگوهای قهر و آشتی‌ها، مهر و محبت‌ها، تسلی‌ها همه و همه کلاس آموزشی پایان ناپذیری بود که به ما درس‌های زیادی می‌آموخت؛ درس عشق و محبت، صبوری، شکیابی، فداکاری، فروتنی، حل اختلاف، حل مسئله و هزاران موضوع دیگر که در دنیای مجازی هرگز تجربه نمی‌شوند. یادمان باشد که دوستی‌های مجازی جایگزین دوستی‌های واقعی نگردد، چراکه انسان تنها امروز، تنها و تنها می‌شود.

نکات مثبت دوستی‌های اینترنتی

- باخبر شدن از دوستان قدیم و تبادل اطلاعات و احساسات با آنها بی‌آی‌تی که می‌شناسیم، ولی در حال حاضر امکان دیدارشان را نداریم.
- برخورداری از حمایت گروه‌هایی که با آنها علاوه‌های، دغدغه‌ها و افکار مشترک داریم.
- تبادل اطلاعات تخصصی با افرادی که با آنها زمینه‌های تحصیلی و شغلی مشترک داریم.
- تبادل سریع اطلاعات هنگامی که ممکن است حضور فیزیکی امکان‌پذیر نباشد.
- پرکردن اوقات با گپ و گفتگوهایی البته از راه دور.

معایب احتمالی دوستی‌های اینترنتی

- ۱) گاهی افراد چهره واقعی خود را پشت نقاب پنهان می‌کنند و اطلاعات غیرواقعی از خود می‌دهند. در چنین حالتی نه تنها فرد مقابل دچار اشتباه می‌شود، که خود فرد نیز مدت‌ها با هویت کاذب زندگی می‌کند و به جای حرکت مناسب به سمت آنچه می‌خواهد، با خیال و رویا زندگی می‌کند. حاصل چنین روشی، به هم خوردن تعادل روانی و بروز تعارض‌های شدید شخصی است. پنهان شدن پشت دروغی که با گذشت زمان پیچیده‌تر نیز شده، آسان نیست، دل بستن به فرد دروغین از آن هم سخت‌تر است.
- ۲) هیچ ضمانتی وجود ندارد که شناخت صحیح و عمیقی از طرف مقابل پیدا کنیم، دوستی‌هایی که در فضای مجازی شکل گرفته است، تا به دنیای واقعی وصل نشود، قابل درک و تشخیص نیست.
- ۳) با اضافه کردن یک دوست در صفحه خود، به او اجازه می‌دهیم وارد جزئی ترین اطلاعات زندگی ما شود و در صورتی که وی فرد موجهی نباشد، احتمال سوءاستفاده در آینده زیاد است.
- ۴) در این فضا ابراز احساسات، واقعی نیست، گاهی مبالغه‌آمیز و گاهی دلسُرده کننده است. در واقع ظرفیت این فضا برای صمیمیت محدود است.
- ۵) فربکاری در این فضا، راحت‌تر از فضای واقعی اتفاق می‌افتد. چراکه بسیاری از اطلاعات فقط در حد گفتار و نوشتار رد و بدل می‌شود و هرگز به مرحله آزمون نمی‌رسد.
- ۶) افرادی که به دلیل کمبود یا فقدان مهارت‌های ارتباطی یا تعارض‌های شخصی و خانوادگی توانایی ایجاد روابط واقعی در زندگی واقعی را ندارند، اگرچه با این دوستی‌ها به طور موقت تسکین می‌یابند، در بلند مدت تنها و تنها می‌شوند. در مهارت‌های ارتباطی نیز عقب گرد می‌کنند و به جای حل مشکلات خود غرق دنیایی دروغین می‌شوند.
- ۷) در گیر شدن در روابط ناسالم، آلوده و زیان‌بار و اعتیاد پیدا کردن به چنین روابطی در محیط‌های مجازی، با این استدلال که چون این روابط واقعی نیست پس مشکل‌ساز نیست. در حالی که روابط ناسالم و اعتیاد گونه، به هرشکلی که باشد، جسم و روان فرد را در گیر می‌کند.

(۸) دوستان مجازی نمی‌توانند هنگام بروز مشکلات در کنار ما باشند و با ما همدلی کنند؛ زمانی که بیماریم به ملاقاتمان بیایند یا به مناسبتی برایمان جشن بگیرند. آنها کارکردهای خود را دارند ولی جای دوستان واقعی را نمی‌گیرند. دنیای مجازی گویی همه جا هست و هیچ کجا نیست، دوستی‌ها به سادگی ایجاد می‌شود و به سادگی از بین می‌رود. یکی از دستاوردهای فن آوری امروز، ظهور شبکه عظیم اطلاع‌رسانی و بانک وسیع اطلاعاتی است که مرزهای جغرافیایی را پشت سر گذاشته و مردم سراسر جهان را با گسترهای از اطلاعات متنوع با هم مرتبط کرده است. اما خوب یا بد بودن این فن آوری به خود ما باز می‌گردد. در مورد دوستی‌های از نوع جدید نیز همه چیز به خود ما باز می‌گردد. از خود بپرسیم آیا الفبای دوستی‌های مجازی را می‌دانم؟

دوستی‌های مجازی خوب است اگر:

- دروغین نباشد
- جای دوستی‌های واقعی را نگیرد
- سالم و سازنده باشد
- فرار از هویت واقعی خودمان نباشد
- از سرتاوانی و بی‌مهراتی در دنیای واقعی نباشد
- رفتار عادتی و اعتیادی نباشد
- به جسم و روان ما صدمه‌ای نزند.

(برگرفته از نشریه "پیام مشاور" دفتر مشاوره و سلامت وزارت علوم و مرکز مشاوره دانشگاه تهران . سال ۱۳۹۴)